

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 557/2021
27.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Живорада Лекића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Петровцу на Млави К 90/20 од 08.01.2021. године и Кв 38/21 од 16.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Живорада Лекића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Петровцу на Млави К 90/20 (2017) од 08.01.2021. године и Кв 38/21 од 16.04.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Петровцу на Млави К 90/20 (2017) од 08.01.2021. године, у ставу 1. одлучено је да се из буџетских средстава окривљеном АА из ... на име трошкова кривичног поступка у предмету тог суда К 90/20 исплати износ од 31.500,00 динара, преко рачуна његовог браниоца адвоката Живорада Лекића из ..., а у ставу 2. да је за више тражено од досуђених трошкова кривичног поступка из става 1. и то за више тражено од досуђеног износа од 15.000,00 динара за састав трошковника до тражених 30.000,00 динара, као и за састав жалбе на првостепену пресуду од 04.02.2020. године у износу од 60.000,00 динара, захтев браниоца одбијен као неоснован док је у ставу 3. решења за тражени износ од 31.500,00 динара, на име присуства седници већа пред Апелационом судом у Крагујевцу, захтев браниоца одбачен.

Решењем Основног суда у Петровцу на Млави Кв 38/21 од 16.04.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА из ..., адвоката Живорада Лекића из ... изјављена на решење Основног суда у Петровцу на Млави 90/20 (2017) од 08.01.2021. године.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Живорад Лекић, поднео је захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд „укине као незаконито решење Основног суда у Петровцу на Млави Кв 38/21 од 16.04.2021. године, којим је потврђено првостепено решење тог суда К 90/20 од 08.01.2021. године и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ, па је у седници већа која је одржана без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног указује на повреду члана 441. став 4. ЗКП. Побижаним правноснажним решењима, према наводима захтева, повређен је закон из разлога што адвокату Живораду Лекићу, као изабраном браниоцу окривљеног, који је у то време имао и браниоца по службеној дужности, суд није досудио трошкове кривичног поступка на име састава жалбе на првостепену пресуду у износу од 60.000,00 динара. Према становишту нижестепених судова, захтев за накнаду наведених трошкова неоснован је из разлога што окривљени пре подношења жалбе од стране изабраног браниоца, није обавестио суд да је изабраном браниоцу дао пуномоћје, а све имајући у виду чињеницу да је у то време окривљени имао браниоца по службеној дужности ком су у међувремену исплаћени трошкови на име састава жалбе на првостепену пресуду. Нижестепени судови су оценили да се трошкови састава жалбе коју је изабрани бранилац поднео против првостепене пресуде, не могу сматрати нужним и корисним трошковима поступка што је, према наводима захтева, погрешно будући да изабрани бранилац увек мора имати приоритет у односу на браниоца по службеној дужности. Ово све тим пре уколико се има у виду одредба члана 6. Европске конвенције о људским правима у коју је инкорпорирано право на делотворну одбрану.

Наиме, жалба изабраног браниоца била је делотворна утолико што је Апелациони суд у Крагујевцу решењем Кж1 372/20 од 11.08.2020. године укинуо пресуду Основног суда у Петровцу на Млави – судска јединица у Жагубици К 122/17 и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење након чега је решењем истог суда К 90/20 од 08.10.2020. године, услед одустанка јавног тужиоца од кривичног гоњења, против окривљеног АА обустављен кривични поступак због кривичног дела из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ. Поред тога што је у побижаним решењима приоритет у наплати трошкова кривичног поступка дат браниоцу по службеној дужности, незаконитост предметних решења се, према наводима захтева, огледа и у разлици у примени Адвокатске тарифе за састав жалбе од стране изабраног браниоца и браниоца по службеној дужности.

Врховни касациони суд изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Живорада Лекића, оцењује као неосноване, а како је наведена повреда закона неосновано истицана и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге дате на страни 4. решења Основног суда

у Петровцу на Млави Кв 38/21 од 16.04.2021. године, као довољне, аргументоване и јасне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП, с тим што указује на одредбу члана 267. ЗКП и обавезу суда правног лека да накнади трошкове настале у том поступку, уколико окривљени поднесе захтев за њихову накнаду.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и став 2. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Драгомир Милојевић, с.р.